

عنوان مقاله:

پژوهشی تطبیقی درباره انسان از دیدگاه مولوی و اسپینوزا

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 9، شماره 34 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

مهناز صفایی هودرق - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی هشتگرد

خلاصه مقاله:

انسان موجودی است که از دیرباز توجه اندیشمندان را به خویش معطوف ساخته و از جهات گوناگون مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. عرفا و فلاسفه نیز، هر کدام به این موضوع پرداخته اند، لیکن دست یابی به تعریفی که تفاوت های لفظی و ظاهری آنان را در این حوزه خاتمه بخشد بس دشوار است. باوجود این، پرداختن به این مساله برای تقریب دیدگاه اندیشمندی که در این باره اندیشیده اند، لازم و ضروری به نظر می آید. در این مقاله پژوهشگر بر آن است که در راستای تبیین این مفهوم، به بررسی ضعف و قوت انسان در اندیشه مولوی و اسپینوزا که از برجسته ترین چهره های اندیشه بشری اند بپردازد و برخی از وجوه تشابه «انسان کامل» مولوی و «انسان عاقل» اسپینوزا را مورد بررسی و تحلیل قرار دهد و با بهره بری از نگرش این دو متفکر، نشان دهد چگونه انسان ضعیفی که اسیر پنجه عواطف و هواجس نفسانی است به فضیلت و سعادت دست می یابد و به والاترین مقام انسانی نائل می شود.

کلمات کلیدی:

انسان، مولوی، اسپینوزا، عواطف، هواجس نفسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304126>

